

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LVII. De Amicitia, Amicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

praxi crim. p. q. v. 25. n. 27. cum seqq.
(vel humaniorem) l. 10. §. 1. de reb. dub.
l. 1. C. de fid. libert.)

CAP. LVII.

De Amicitia, Amicis.

Axioma I.

Sufficere debet alicui vel in una specie per
amici laborem & operam sibi consuli l. 30. §. 2.
de admin. & curat. l. 20. C. de N. G.

II.

Amicitia in causa est, ut recedatur a com-
munibus regulis juris, l. semper in stipul. 34.
ubi gloss. de Reg. Jur. l. sed & h. 35. ff. de pro-
cur. l. 12. Exigendi Cod. eod.

Unde amicus non est idoneus testis pro
amico, Curt. in tractat. de test. concl. 30. n. 65.
Spec. in tit. de test. pr. Nell. in tr. de test. n. 5.
item amicus agere potest pro amico sine man-
dato, Barr. in l. non solum §. qui alieno de
procurat. Alex. in l. sepe. n. 88. de re jud. &
amicus recte pro amico pacisci potest. Alex.
post gloss. in l. si unus §. 1. de pact.

III.

Amicitia morte solvitur.

Ex hac regula sequitur, quod eo casu, quo
quis repellitur ab agendo amicitiae causa,
mortuo amico illa exceptio cesset, Spec. tit.
de teste §. 1. Bald. l. in eos, quest. 1. C. eod. Dd.
in l. sciendum. de usur. gloss. in N. §. cap. cogi-
tandum. vers. testes.

IV.

Qui est cum meis inimicis, meus amicus
non est, c. 3. ibi: de inimici domo prodeuntibus
causa. 3. q. 5. gloss. in cap. si inimicus. dist. 93.
cum oportet 19. de accusat. Barr. in l. sci-
dum. de leg. 1.

V.

Amicitia malorum hominum fugienda, l.
3. C. malef. & Matth. amicitia enim cum ma-
li hominibus non est amicitia Prosp. Farinac.
l. 1. tit. 5. q. 43. num. 174. textus elegans in l.
233. §. 1. de V. S. unde est, quod amicitia inter
paucos esse dicatur arg. d. §. 1.

VI.

Amicus ex mente debet perpendere volun-
tatem sui amici & fervare, alias non est bonus
amicus l. Pamphilo 39. de leg. 3. idem enim
velle & idem nolle in licitis & honestis vera
demonstrat amicitia. Prosp. Farinac. l. 1. tit. 5.
quest. 43. n. 172.

VII.

Amicitia magna idem operatur quod con-
junctio sanguinis. l. cum allegas. 4. C. de Ca-
strens. pec. & jus quoddam fraternitatis in se
continet d. l. cum allegas Alberic. in l. sed h. 35.
de procurat.

VIII.

Amicorum sunt omnia communia, c. 2.
causa 12. quest. 1.

IX.

AMICUS non levi amicitia equi-
paratur consanguineo, ut tradunt Ja-
son. in l. que dotis 33. num. 57. ff. soluto
matrim. late Coras. de arte jur. p. 4. cap.
22. Alciat. de presumpt. reg. 1. pres. 28.
Covar. in cap. requisisti 15. num. 7. de te-
stam. Rebuff. de privileg. scholar. privil.
104. Tiraq. de pœnis temper. causa 22.
Menoch. de presumpt. lib. 4. pres. 89. n.
70. Surd. de aliment. tit. 6. quest. 21. n. 4.
Azeved. l. 34. num. 3. tit. 6. lib. 3. novæ
Recompil. Morl. in emporio Juris. p. 1. tit.
2. in prælud. num. 201. Card. Tusch. præ-
dicar. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 326.
Sanchez. de Matrim. lib. 6. disp. 26. n. 6.
Cardin. Mantie. de tacitis & ambig.
convent. tom. 2. lib. 13. tit. 20. num. 2. cum
seqq. D. Christoph. Paz. in schol. ad leges
styli. l. 63. num. 34. Stephan. Gratian.
disceptat. forens. cap. 200. num. 4. Carol.
de Graslis de effectibus amicitiae. Nam
amicus interior, conjunctus appella-
tur, Alciat. de presumption. reg. 1. pres.
27. num. 5. Petr. Moll. in resp. pro amico.
dub. 1. num. 136. Carol. de Graslis d.
tract. de effectibus amicitiae, num. 81. pro-
pe fin. Et generaliter disposita in con-
sanguineis respectu pietatis, & amo-
ris, in amicis quoque maxima ami-
citia junctis locum habent, tantum-
que amicitia, quantum sanguinis con-
junctio operatur, Alciat. d. reg. 1. pres.
27. num. 5. Decian. in tract. crimin.
lib. 3. c. 3. num. 13. vers. Et ideo. Cardin.
Mantie. de conject. ultimar. volunt. lib.
6. tit. 11. num. 25. Carol. de Graslis d.
tract. num. 84. l. 3. Regia Hispan. vers.
la quinta. tit. 29. part. 2. Imo amicitiam
sanguinis conjunctioni preferendam
dixerunt. Valer. Max. lib. 4. cap. 7. Pe-
trarcha lib. 1. de remedio utriusque for-
tune. dialog. 52. Menoch. conf. 683. n.
23. Decian. d. cap. 5. num. 13. vers. rema-
net. Stephan. Gratian. d. cap. 200. n. 10.
Osvvald ad Donell. d. lib. 18. cap. 12. lit.
K. Carol. de Graslis d. num. 82.

X.

AMICUS in Jure frater nuncupa-
tur, ut in l. nemo dubitat 58. vers. qui
frater. ff. de hered. instit.

XI.

AMICUS dicitur alter ego, Joan.
de amic. conf. 85. num. 13. quem re-
fert Cardin. Tusch. de concl. 326. n. 3.
novissime amicus noster D. Didacus
de Narbona de etate ad omnes huma-
nos

nos actus requis. anno 14. quest. 43. n. 6.
XII.

AMICI dicuntur in quibus est unum
velle & nolle, Alex. conf. 93. Repetitus.
n. 10. vers. sedulera, lib. 6. Card. Tufch.
d. concl. 326. n. 4. Didac. de Narbona
d. quest. 43. n. 6.

CAP. LVIII.

De Amore.

Axioma. I.

Mulieres ad amandum sunt faciliores vi-
ris Carpzov. part. 1. confit. 16. def. 48. in fin.
cum ibid. not.

II.

Nullus amor vincit paternum, l. ult. C. de
curat. fur. l. 8. ff. quod metus causa. & ardor
ejus inestimabilis, Roland. à Valle vol. 4. conf.
24. n. 17. hinc est, quod nullus melior amicus
dicatur quam pater, nisi quod major pene af-
fectus in nepotes quam ipsos filios vigeat.
l. 220. ff. de V. S.

III.

Amorem auget societas, l. de hereditate 19.
ff. de castr. pec. l. cum allegat. 4. C. eod.

IV.

Amor honestus solis animis aestimatur, l. 3.
ff. de don. int. vir. & ux. puellarum vero sub-
vertit rectum judicium. Bald. in l. 2. §. cum
placuisse de O. I. n. 2.

V.

Amatus à subditis nullis eget custodibus,
Nevizan. in cons. feud. 12. n. 69.

CAP. LIX.

De Amissione, Amisso.

Axioma I.

Amisum non intelligitur, quod oblatum
alteri non est. Ita habet communis lectio l. 20.
ff. ex quib. causis majores. quod Bart. ad d. l.
20. ita reddit: Primus Dominus dominium
non amittit, nisi alteri acquiratur.

Quae regula ita explicanda, ut procedat
quotiens res contra voluntatem Domini
amittuntur, ubi autem possidens illas am-
plius habere non vult, eoque modo abjicit,
antequam alter acquirat, dominium amittit:
textus rotundus est & clarus in l. 2. §. 1. pro
derelicto.

II.

Amittere rem non videtur, cujus propria
non fuit, l. non videtur 83. de R. I. Siquidem
amissio privatio est, quae praesupponit habi-
tum, & sic amitti non potest, quod non fuit

acquisitum, l. 1. §. 1. Quib. mod. usufruct.
amit. l. 20. Ex quibus causis maj.

III.

AMISUM non dicitur, quod
non durat amissum, l. pro parte 10. §.
versum. ff. de in rem verso. Fr. Emman.
quest. Regular. tom. 2. q. 78. art. 12. vers.
nec etiam obstat, Menoch. illustr. c. 32.
num. 3. Amisum, latè sumpta verbi si-
gnificatione dicitur, quod potest ac-
quiri, & non acquiritur, l. 3. ff. quæ in
fraudem creditorum. l. 3. §. si ve quid 27. ff.
ex quibus causis major. Rot. in una Ra-
vennatens. hereditatis. 20. Decembr.
1584. coram Rubeo, secus vero stricte
sumpta significatione, l. non videtur
rem amittere 83. ff. de regul. juris. ubi
Dec. num. 5. l. non potest videri 208. ff.
eod. Rot. Romana de Theodolis 10. Ja-
nuarii 1597. coram Litto. (& sanè ma-
gna est differentia inter amissionem
debiti & lucrum non quæsitum. Si-
chard. in auth. hoc amplius. C. de fidei-
commis. l. ult. §. 2. de Cod. plus enim fa-
vetur damnificatio quam lucrum ca-
pturo. Carpz. lib. 4. conf. 17. n. 11.)

CAP. LX.

De Ampliatione. Ex-
tensione. Interpretatione.

Axioma I.

Non licet nobis interpretationibus no-
stris stultis, maxime quæ cauta sunt, de so-
lennibus extendere. Cajac. in recit. C. de te-
stamentis.

II.

Expressio specialis omnem impedit exten-
sionem, l. 10. de lib. & post. l. 22. pr. solut. matr.
l. 4. de V. & P. substit.

Locum habet reg. etiam in ultimis volun-
tatibus, ubi si quid relinquatur directo, non
potest trahi ad fideicommissum, prout pluri-
bus ostendit Carpz. p. 3. conf. 8. def. 18. & p.
3. C. 25. d. 20. n. 6. & seqq.

Nisi aliquid sit unde contraria exprimentis
voluntas colligi possit, velut si quid non valet
eo modo, quo exprimitur interpretatio, ita fit
ut valere possit, arg. l. 76. ubi Dd. ad SC.
Treb.

III.

Ubi in aliqua causa sententia legis, vel SCi
manifesta est, is qui jurisdictioni præst ad
similia procedere, atque ita jus dicere debet. l.
12. 13. de legib.

Ratio quia non omnia legibus possunt
comprehendi. d. l. 12.

Fallit